

عنوان مقاله:

توقفگاه های بین راهی ضرورت شناخت بیشتر شهر ها و روستاها

محل انتشار:

سومین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نگین کسمایی میرمیران - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران.

مهدی زندیه - دکترای معماری منظر، دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.

خلاصه مقاله:

نیاز انسان به سرپناه و مامن نه در عصر حاضر، بلکه در سفر نیز از روزگاران قدیم مورد توجه بوده است. با توجه به گسترش روز افزون جمعیت و تمایل به سفر و گردش و بودن در فضاهای باز، لزوم ایجاد و ساخت مجتمع های خدماتی رفاهی بینراهی جهت افزایش خدمت رسانی به مسافران و توسعه صنعت توریسم و گردشگری امری ضروری به نظر میرسد. رواج سیاحت و گردشگری در حال حاضر، نسبت به دوران گذشته از هر زمانی بیشتر است. در ارتباط با ضرورت احداث مجتمع های خدماتی رفاهی بین راهی در کشور میتوان بیان داشت که جغرافیای گسترده ایران و مسافت قابل توجه بین شهرهای بزرگ که خود عامل خستگی و کاهش توانایی رانندگان در کنترل وسایل نقلیه میگردد، نیازمند مکانی امن جهت برخورداری از آسایش و رفاه است مانند کاروانسرا در زمان های قدیم ایفای نقش میکنند. با شناخت و توجه به نیازها و علایق مسافران اعم از خانواده ها، رانندگان وسایل نقلیه سنگین و غیر سنگین و بررسی این نیازها می توان به احداث مجتمع های خدماتی رفاهی بین راهی اقدام کرد هدف در این نوشتار توصیفی تحلیلی است. در نتیجه مجتمع های خدماتی رفاهی بین راهی به منظور ساماندهی خدمات بین جادهای صورت گرفت ه اند و از قابلیت های بالقوه ای برخوردارند و به سوی اهداف بزرگتری همچون توسعه ای منطقه ای و توازن منطقه ای پیش میروند.

کلمات کلیدی:

مجتمع های خدماتی رفاهی بینراهی، کاروانسراهای بینراهی، گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/572245>

